ПѢСНИ
НА
ВСЕМИРНОТО БРАТСТВО
СОФИЯ - 1921 г.
ШЛАМБОРА.

ПѢСНИ НА ВСЕМИРНОТО БРАТСТВО

КлБ.

ФШЛЯМБОРА.

СОФИЯ - 1921 г.

Когато природата се подновява,
птичкитѣ пѣятъ.
Въ началото на всѣка божествена
култура човѣцитѣ пѣятъ;
Когато свѣтътъ се прѣсъздава,
ангелитѣ пѣятъ.

(Извадки изъ страницитѣ на най-старата книга въ свѣта).

Зора на новия животъ.

Зо-ра се чуд-на за-зо-ря-ва, Зо-ра на свѣ-талъ новъ жи-вотъ, С'вѣ-ли-ко-лѣ-пи е о-грѣ-ва Пос-прѣли-я се нашъ ки-вотъ В'но-ви-я свѣ-талъ тозъ животъ В'но-ви-я свѣ-талъ тозъ жи-вотъ Жи-вотъ на лю-бовь-та В'но-ви-я свѣталъ тозъ жи-вотъ, Жи-вотъ на бла-гость-та.

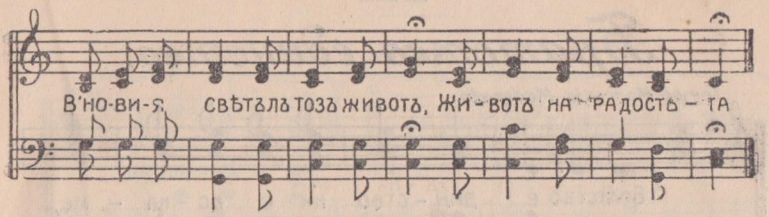

Зората на новия животъ.

Зора се чудна зазорява,
Зора на свѣтълъ новъ животъ;
Съ великолѣпие огрѣва
Поспрѣлия се нашъ кивотъ.
Въ новия свѣтълъ тозъ животъ. (2)
Животъ на Любовьта;
Въ новия свѣтълъ тозъ животъ
Животъ на Благостьта;
Въ новия свѣтълъ тозъ животъ,
Животъ на Радостьта.

И птички въздуха изпълнятъ
Съ възторгъ и сладки пѣсни въ хоръ,
Хармонията да допълнятъ
Въ голѣмия небесенъ дворъ.
Въ новия свѣтълъ и пр.
Трепти зората лекокрила
И буди нашитѣ души;
Като любяща майка мила,
Подканя всѣкиго: „Стани!"
Въ новия свѣтълъ и пр.
Лжчи отъ Любовьта ни вливатъ
Въ гърдитѣ жива топлина,
Съсъ сладка вѣра ни повдигатъ
Въвъ крѣпость и видѣлина.
Въ новия свѣтълъ и пр.
О, тѣзъ лжчи отъ Бога идатъ,
Тѣ пълнятъ нашитѣ сърца
И шепнатъ сладко, какъ Той вика:
„Елате, моитѣ дѣца"!
Въ новия свѣтълъ и пр.

Братство единство.

Tempo Marciale Moderato.

f Братство е дин-ство ни-е ис-ка-ме,

Зо-вътъ на лю-бовь-та ни е пус-ка-ме, Мирътъ на

ра-дость-та ни-е ви-ка-ме: Благъ жи-вотъ в'насъ

да вли-ва-ме, Благъ жи-вотъ в'насъ да вли-ва-ме,

Благъ жи-вотъ в'насъ да вли-ва-ме, Благъ жи-вотъ в'насъ

да вли-ва-ме, Да вли-ва-ме, да вли-ва-ме,

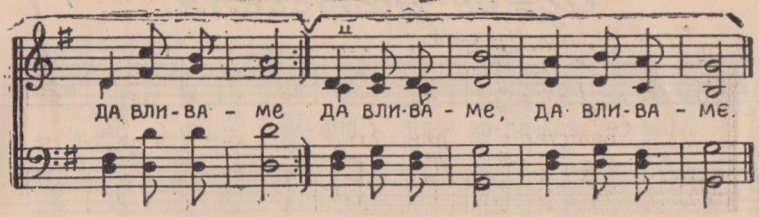

Братство — единство.

Братство — единство ние искаме,
Зовътъ на Любовьта ние пускаме,
Мирътъ на Радостьта ние викаме:

Благъ животъ въ насъ да вливаме,
Благъ животъ въ насъ да вливаме,
Благъ животъ въ насъ да вливаме,
Благъ животъ въ насъ да вливаме,

Да вливаме, да вливаме, да вливаме;
Благъ животъ въ насъ да вливаме,
Благъ животъ въ насъ да вливаме,
Да вливаме, да вливаме, да вливаме!

Ще се развеселя.

Ще се раз-ве-се-ля прѣ-мно-го За

ра-ди Гос-по-да; Ду-ша-та ми ще се

за-ра-ду-ва въ-го-го мо-е-го го; За-

що-то ме об-ле-че въ-деж-ди на спасе-ни-е За-

гърна ме въ ман ти-я на прав-да Ка-то же-нихъ у-

кра сенъ съсъ въ-нецъ, Ка-то не-въс-та на-ки-те на-

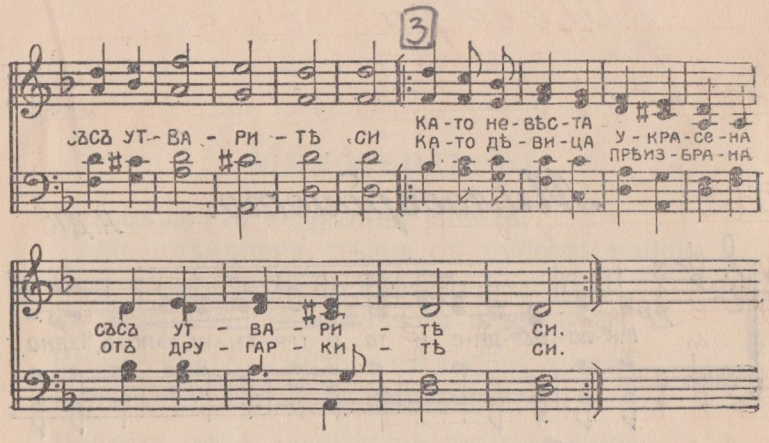

Ще се развеселя.

Ще се развеселя прѣмного
Заради Господа;
Душата ми ще се зарадува } 2
Въ Бога моего;

Защото ме облѣче
Въ одежди на спасение,
Загърна ме въ мантия на правда, (2)
Като женихъ,

Украсенъ съсъ вѣнецъ,
Като невѣста } 2
Накитена съсъ утваритѣ си,
Като дѣвица,
Прѣизбрана отъ другаркитѣ си.

Милосърдието.

А. Д. К.

pp

Ми-ло-сър-ди-е - то е гра-ди-на райска, Чудно

p

прѣ-ме-не - на пълна с'хубость майска. Билки и дър-ве-

pp

та в'красо-та раз-ви - ти С' изо-бил-на рож-ба всѣ ко-

f

I II

га по-кри - ти С' изо - ти.

Милосърдието.

Милосърдието е градина райска,
Чудно прѣмѣнена, пълна съ хубость майска.
Билки и дървета, въ красота развити,
Съ изобилна рожба всѣкога покрити (2)

Всичко драго — мило и въ любовь живѣе,
И цъвти, и върже, и расте, и зрѣе.

Пролѣть, лѣто, есень и прѣзъ цѣла зима,
Отъ когато хора на земята има. (2)

И щомъ пѫтникъ моренъ мине край градина,
Всѣко живо клонче весело му кима:
Плодове узрѣли безъ користь прѣдлага,
Съ непрѣсторна нѣга и усмивка блага. (2)

Бѣдни и богати, здрави или болни,
И по всѣко врѣме, тука сѫ доволни,
Че смѣняватъ въ радость грижитѣ — хомота,
И съ утѣха виждатъ смисълъ въвъ живота. (2)

Затуй, който дири истинска побѣда,
Рай такъвъ прѣкрасенъ нека си отгледа:
Нѣма да се свърши щастие за него,
Ще го благославятъ и земя и небо. (2)

Благославяй Душе моя.

Благославяй Ду-ше мо-я, Гос-по-да! Не забравяй всить

Му ми-лос-ти, Не забравяй вси-тѣ Му бла-гос-ти,

три пяти

Не забравяй вси-тѣ Му добри-ни! Не забравяй милость-

I f II p III ppp

та Му Не заб-ра-вяй благость та му Не забравяй обичь

та му, Не заб-ра-вяй Лю-бовь-та Му!

Благославяй, душе моя

Благославяй, душе моя, Господа!
Не забравяй вситѣ му милости,
Не забравяй вситѣ му благости,
Не забравяй вситѣ му добрини!

Не забравяй милостьта Му,
Не забравяй благостьта Му,
Не забравяй Обичьта Му,
Не забравяй Любовьта Му!

Забѣлѣжка. Послѣднитѣ четири стиха (Не забравяй милостьта Му) се повтарятъ три пѫти: първи пѫть — силно; втори пѫть — тихо; трети пѫть — много тихо.

Напрѣдъ да ходимъ.

Tempo di marcia Moderato.

НА ПРѢДЪ ДА ХО-ДИМЪ СМѢ-ЛО В'ЧЕР-ТО-ЗИ-ТѢ БЕЗ-

МЪЛВНИ НА ТАЙ-НО-ТО ПОЗ-НА-НЬЕ, С'ЖИ-ВОТА И СИ-ЛА

ПЪЛ-НИ. КАТЪ ВИХ-РИ НАДЪ ГО-РИ-ТѢ, С'ДУХЪ ПЛАМЕНЪ ВЪ ГЪР-

ДИ-ТѢ; НА ПРѢДЪ ДА ПО-ЛѢ-ТИМЪ: СВѢТА ДА ОБ-НО ВИМЪ КАТ ВИМЪ

Напрѣдъ да ходимъ.

Напрѣдъ да ходимъ смѣло
Въ чертозитѣ безмълвни
На тайното познанье,
Съ животъ и сила пълни.

Катъ вихри надъ горитѣ.
Съ духъ пламенъ въвъ гърдитѣ.
Напрѣдъ да полетимъ:
Свѣта да обновимъ! } 2

Земята съ чисти мисли
Да оградиме здраво,
И злото всепорочно
Да побѣдиме съ право.
Катъ вихри надъ горитѣ, и пр.

На слабитѣ да носимъ
Подкрѣпа и обнова,
На страждущитѣ — милость
И свободата нова.
Катъ вихри надъ горитѣ, и пр.

Въвъ бездната да слѣземъ,
Хоругва да поставимъ
И падналитѣ братя
Отъ мжка да избавимъ.
Катъ вихри надъ горитѣ, и пр.

Тогава да отворимъ
На новий градъ вратитѣ,
Въ Ерусалимъ да влѣземъ —
Свѣта на свѣтлинитѣ.
Катъ вихри надъ горитѣ, и пр.

Пѣсень на Любовьта.

Лю-бовьта е из-воръ; Тя жи-во-та ра-жда

и, прѣсвята длъжность, В'него кротко всаждa Все напрѣдъ да

хо-ди В'стремежъ къмъ доброто Що е съвър-ше-но

ralento

го-рѣ на не-бо-то. Ра-бо-ти съ не-я В'милости же-

ralento

pp

ла-ни, По мощьта но си и За-ду-ши стра-дал-ни,

Пѣсень на Любовьта.

Любовьта е изворъ:
Тя живота ражда
И прѣсвята длъжность
Въ него кротко всажда,
Все напрѣдъ да ходи
Въ стремежъ къмъ доброто,
Що е съвършено
Горѣ на небето.
Работи съсъ нея
Въ милости желанни,
Помощьта носи й
За души страдални.

—

И туй непрѣстанно
Върши тя самата,
Като нѣжна майка
Всѣкиму въ душата
Постоянно сади
Сѣменцата драги,
Отъ които никнатъ
Добринитѣ благи.
Работи съсъ нея и пр.

—

Тазъ велика тайна
Кой добрѣ разбира,
Свойта душа мила
Сутрина разкрива —
Както кринътъ бѣли
На роса небесна
И на слънчевата
Свѣтлина чудесна.
Работи съсъ нея и пр.

—

Слънцето, което
Оживотворява,
Оврѣме човѣка
Топло озарява,
Буди и възраства
Въ него сѣменцата
И му пълни тайно
Съ добрини душата.
Работи съсъ нея и пр.

—

Плодове тъй сладки,
Въ Любовьта узрѣли!
Най-блаженъ ще бѫде
Тозъ, който ви вкуси:
Въ жилища небесни
Вѣчно ще живѣе,
Прѣдъ прѣстола Божи
Пѣсни ще да пѣе.
Работи съсъ нея и пр.

Сърдечниятъ зовъ.

Д.Д.К.

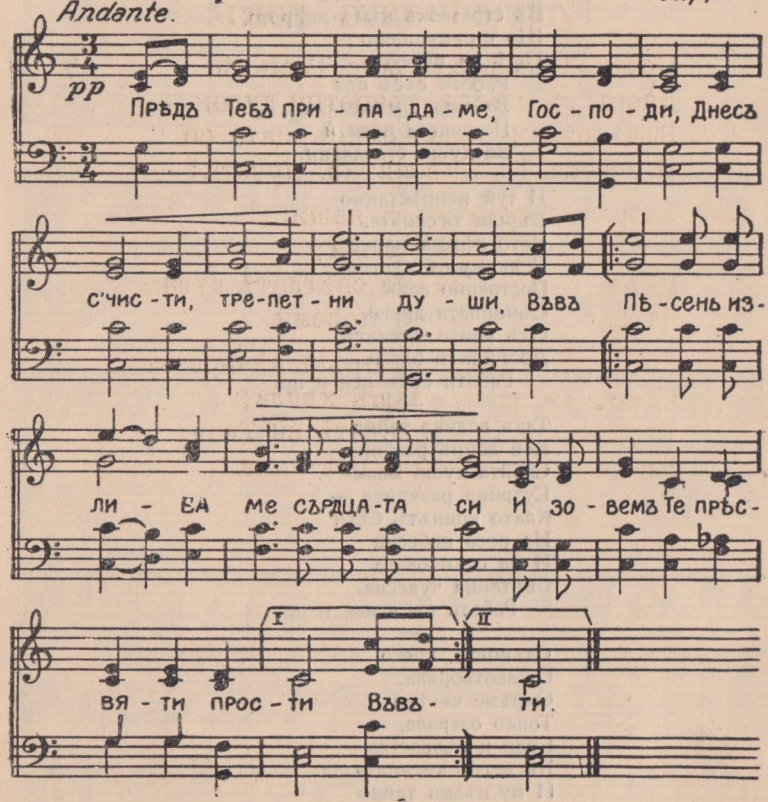

Сърдечниятъ зовъ.

Прѣдъ Тебъ припадаме, Господи,
Днесъ съ чисти, трепетни души;
Въвъ пѣсень изливаме сърцата си,
И зовемъ Те, Прѣсвятий, прости!

Забравяй грѣховетѣ наши,
Обилно насъ благослови;
Царю, Прѣблагий, на свѣтлитѣ души,
Въ царството Си ни приеми.

Тамъ да те славимъ прѣзъ вѣчностьта,
Единъ Ти заслужвашъ хвала;
Огради ни съ милоститѣ си Твои,
Озари ни съ Твойта свѣтлина.

Събуди се братко.

Съ - бу - ди се; брат - ко ми - ли, Отъ дал-

бокъ сънъ ти ста - ни, И ве - ри - ги - тѣ въ-

ков - ни Отъ но - зе - тѣ си сне - ми

Лю - бовь - та е тво - я май - ка, Тво - я си - ла Твой пи - лотъ-

Тя ще те из - пра - ви крѣп - ко, Тя ще ти да - ри жи - вотъ.

Събуди се, братко.

Събуди се, братко мили,
  Отъ дълбокъ сънь ти стани,
И веригитѣ вѣковни
  Отъ нозѣтѣ си снеми.
    Любовьта е твоя майка,
      Твоя сила, твой пилотъ:
      Тя ще те изправи крѣпко,
        Тя ще ти дари животъ.

Напусни затвори тъмни,
  Вънъ е редомъ свѣтлина,
Миръ и радость те очакватъ
  И блажена сетнина.
    Любовьта е твой учитель, —
      Живо слово да ще ти,
      На добро ще те научи,
        Въ мждрость ще те посвѣти.

И на брата си продумай
  Сладка дума съ потикъ новъ,
Ти сърцето му да стоплишъ
  Съ твойта искрена любовь.
    Любовьта е твой спаситель,
      Нея въ помощь призови:
      Тя душата ти отъ гнета
        Скоро ще освободи.

Благословенъ Господъ.

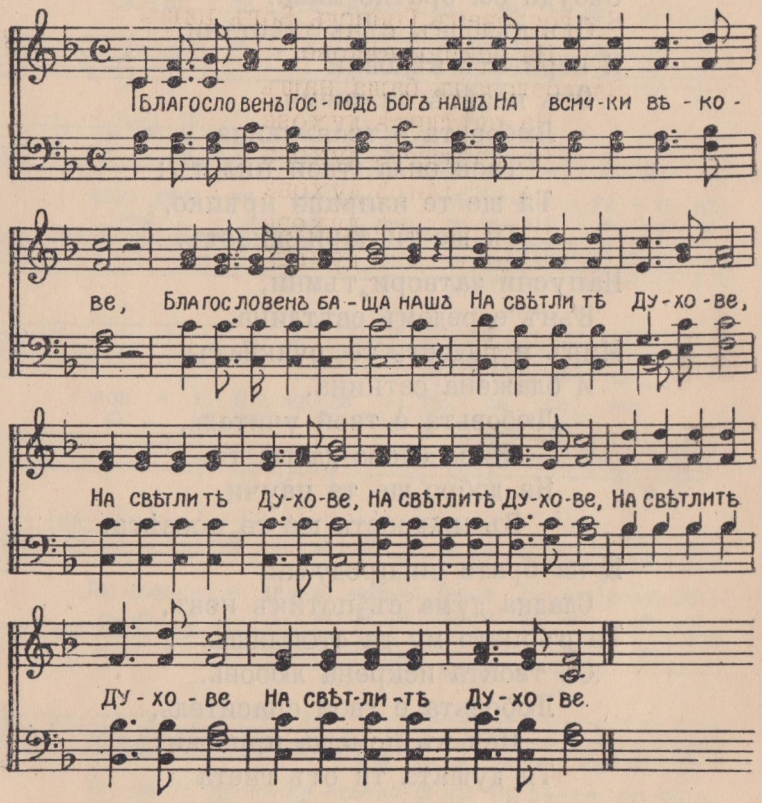

Благословенъ Господь.

Благословенъ Господь Богъ нашъ
На всички вѣкове,
Благословенъ баща нашъ
На свѣтлитѣ духове
На свѣтлитѣ духове
На свѣтлитѣ духове
На свѣтлитѣ духове
На свѣтлитѣ духове.

Врѣме е да вървимъ.

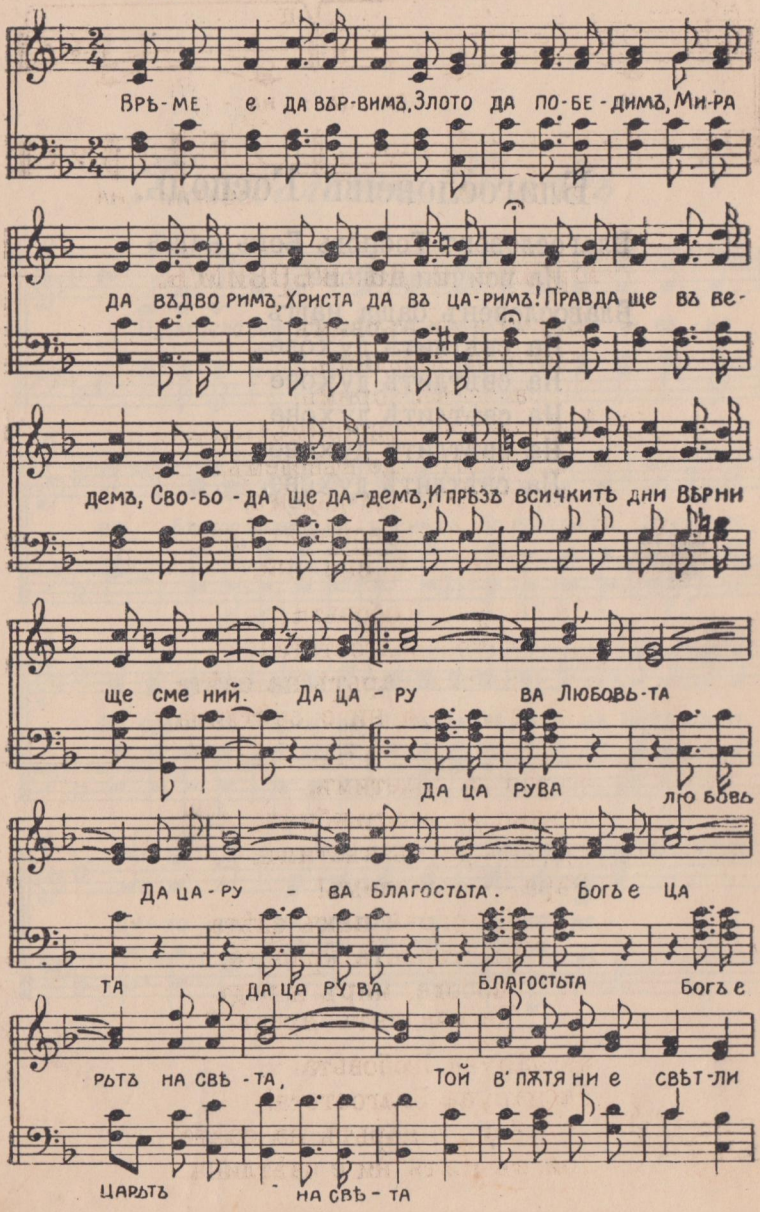

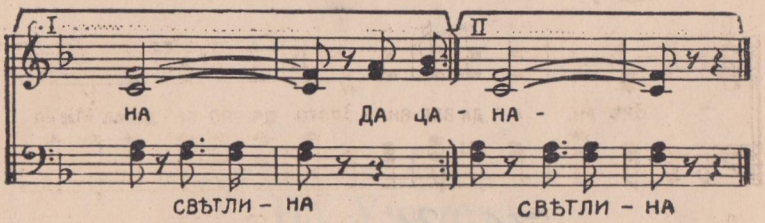

Врѣме е да вървимъ.

Врѣме е да вървимъ
Злото да побѣдимъ,
Мира да въдворимъ,
Христа да възцаримъ!
Правда ще въведемъ,
Свобода ще дадемъ,
И прѣзъ всичкитѣ дни
Вѣрни ще сме ний.

Да царува Любовьта!
Да царува Благостьта!
Богъ е царьтъ на свѣта,
Той въ пѫтя ни е свѣтлина.

—

Бързо да полетимъ,
Мощно да възтржбимъ,
Радость да възвѣстимъ,
Вѣра — съживимъ!
Ще огрѣй пакъ свѣта
Въ първата красота,
Свобода, миръ и редъ
Ще владѣятъ вредъ.

Да царува Любовьта!
Да царува Благостьта!
Богъ е царьтъ на свѣта,
Той въ пѫтя ни е свѣтлина.

На Учителя.

На у - чи-те-ля по - ко-ренъ Азъ ще слу-жа до кон-

ца; Той за менъ е пжть от - во-ренъ, Що ме во-ди къмъ От-

ца. Той за менъ е пжтьотво ренъ, щоме водикъмъ Отца

На Учителя.

На Учителя покоренъ
Азъ ще служа до конца;
Той за менъ е пжть отворенъ, } 2
Що ме води къмъ Отца.

Господи, Ти мой Учитель,
Въ стжпкитѣ Си ме води,
И катъ мощенъ покровитель, } 2
Всѣкога къмъ менъ бжди.

Дай ми Твойта мждрость свята,
И Божествена Любовь;
За любовь къмъ всички братя } 2
Винаги да съмъ готовъ.

И въвъ дни на изпитанье,
Ти бжди ми канара;
Тъй за Тебе ще живѣя } 2
И за Тебе ще умра.

И когато стана житель
На невидимия свѣтъ,
О, любезни мой Учитель, } 2
Дай ми Твойта благодать.

Страдна душо.

Бавно

Страдна ду - шо ти коп - не ешъ, За как - во го - ришъ и тлѣ - ешъ? - Сло - во - то Ти Боже, Ча - камъ

Дуетъ

И о - бил - на - та ти ми - лость. За тѣхъ страдамъ

Tuti

За органъ.

и коп нѣ - я.

Страдна душо.

Страдна душо, ти копнѣешъ,
За какво горишъ и тлѣешъ?
— Словото Ти, Боже, чакамъ
И обилната Ти милость,
За тѣхъ страдамъ и копнѣя.

И гладувамъ, и жадувамъ,
Тѣхъ очаквамъ денонощно.
Ти ме, Боже, благославяй,
При Тебъ близо азъ да бжда
И утѣха въ Тебъ да найда.

Твоятъ свѣтълъ ликъ да гледамъ
И величието Твое;
Да науча Тебъ да любя.
Въ тазъ любовь къмъ Тебе, Боже,
Да намѣря мощна сила.

Въвъ подвизи — съвършенство
Да познавамъ милостьта Ти,
Прѣвеликата Ти тайна,
Що разкрива на човѣка
Суетата на живота.

Всичко на земята грѣшна
Е прѣходно, мимолѣтно,
Само Ти си вѣченъ, Боже,
Тебе хвалимъ, Тебе славимъ,
Тебъ ще славятъ вѣковетѣ.

Изгрѣй ти мое сълнце!

p Из грѣй, из грѣй ти мо-е слъ - нце, *f* За-що-то

1

ча-камъ всѣ-ки день! За тебъ коп-нѣ - е мой-то

2

сърд - це *p* И в' пѫтя си съмъ из-мо-ренъ; Ти-

3

но-сишъ ми животъ блаженъ, Животъ блаженъ, животъ бла-

4

женъ *f* блаженъ, блаженъ, животъ блаженъ, *p* Ти носишъ

ми жи - вотъ бла - женъ.

Изгрѣй ти, мое слънце.

Изгрѣй, изгрѣй ти, мое слънце,
Защото чакамъ всѣки день!
За тебъ копнѣе мойто сърце,
И въ пжтя си съмъ изморенъ;
Ти носишъ ми животъ блаженъ.
Животъ блаженъ (2)
Блаженъ (2)
Животъ блаженъ,
Ти носишъ ми животъ блаженъ.

—

Огрѣй небето и земята,
Лазурний поднебесенъ ширъ:
Развесели ми днесъ душата,
Въ трептенията си безспиръ,
О, дай ми тозъ животъ и миръ!
Животъ и миръ (2)
И миръ (2)
Животъ и миръ,
О, дай ми тозъ животъ и миръ!

—

Единствено си ти, което
Изпълвашъ всичко съсъ Любовь,
И подновявашъ всичко вето;
Свѣтътъ чрѣзъ тебъ ще бжде новъ;
Ти вѣчно си свѣта любовь.
Свѣта любовь (2)
Любовь (2)
Свѣта любовь,
Ти вѣчно си свѣта любовь.

Стани, стани!

Adagio

Ста-ни, ста-ни и Господъ ще те о-жи-ви, Ста-

стани стани

1

ни, Ста-ни и Господъ ще те възкре-си; Ста-

стани стани

ни, ста-ни и съ любовьта за-поч-ни; Ста-ни, ста-

2

ни и в'истина се облѣ-чи В'истина се

об-лѣ-чи И съ не я все гради; Тя ще те и об-но-ви,

И с'духъ ще те о-за-ри.

Стани, стани!

Стани, стани,
И Господь ще те оживи;
Стани, стани,
И Господь ще те възкреси;
Стани, стани,
И съ Любовьта ти започни;
Стани, стани,
И въ Истина се облѣчи.
Въ Истина се облѣчи
И съсъ нея все гради:
Тя ще те и обнови,
И съ Духъ ще те озари.

Шуми.

p

ШУ- МИ АЗЪ СЛУ-ШАМЪ ЦѢЛЪ СВѢТЪ ДА ШУ-МИ! ШУ-

МЯТЪ СЪР-ЦА-ТА ЧЕ-ЛО-ВѢШ-КИ ВЪ СРѢДА СВОЙ-ТѢ

ШУМЯТЪ

И-ДО-ЛИ И ГРѢШКИ ШУМЯТЪ БЕЗ-СПИР-НО У-МО-

ШУ-МЯТЪ

ВЕ-ТѢ ГО-ЛѢМЪ Е ПРИЛИВЪ ВЪ ДО-МО-ВЕ-ТѢ ШУ-МИ АЗЪ

СЛУ-ШАМЪ pp ЦѢЛЪ СВѢТЪ ДА ШУ-МИ.

Шуми.

Шуми; азъ слушамъ
Цѣлъ свѣтъ да шуми!
Шумятъ сърцата человѣшки,
Всрѣдъ свойтѣ идоли и грѣшки,
Шумятъ безспирно умоветѣ:
Голѣмъ е приливъ въ домоветѣ.
Шуми; азъ слушамъ
Цѣлъ свѣтъ да шуми!

—

И вѣтъръ вѣе,
Кждѣто си ще.
Листата горски отговарятъ
На неговия зовъ: повтарятъ
Любимата си пѣсенчица,
Игрива като ладанчица.
И вѣтъръ вѣе,
Кждѣто си ще.

—

Мой вѣтре, буйно
Задухай сега!
Носи Божествената влага
И освѣжаваща прохлада;
Прѣчиствай задушливи хижи;
Разсѣвай тежки земни грижи!
Мой вѣтре, буйно
Задухай сега!

—

Задухай, вѣтре,
Свѣтътъ разведри!
При чисти мисли, й нежни чувства
Цъвтятъ Божествени изкуства;
Навредъ да просияе радость,
Навредъ да диша свѣжа младость!
Задухай, вѣтре,
Свѣтътъ избистри!

При източника.

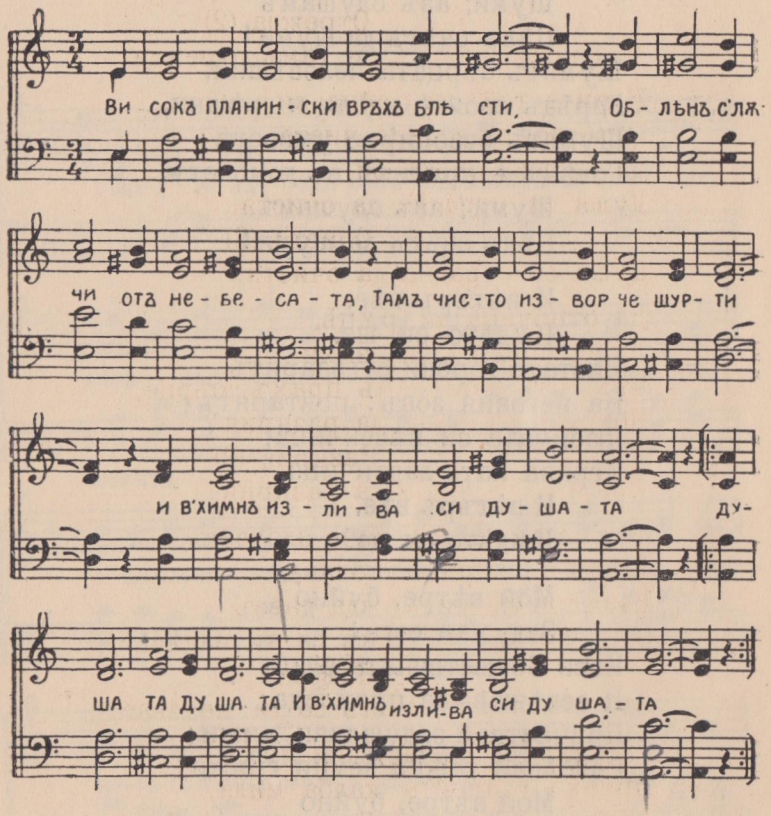

При източника

Високъ планински връхъ блѣсти,
Облѣнъ съ лжчи отъ небесата,
Тамъ чисто изворче шурти
И въ химнъ излива си душата.
Душата (2)
И въ химнъ излива си душата.

Къмъ него пжтникъ уморенъ
Усилно се стреми съ надежда,

Съ дълбока скърбь обрѣмененъ,
Той новъ животъ си тамъ отрежда.
Отрежда (2)
Той новъ животъ си тамъ отрежда.

И пита той: да пийна ли
Отъ твоята водица чиста,
Да освѣжа очитѣ си,
Душа си страдна да очистя.
Очистя (2)
Душа си страдна да очистя.

Да отпочина ли, ржцѣ,
Лице, нозѣ си да измия
Отъ тозъ свѣтовенъ прахъ, сърце,
Покрито съ рани, да разкрия?
Разкрия (2)
Покрито съ рани да разкрия.

— Склони, о, пжтниче злочестъ,
Глава си морна, утолявай
Безмѣрната си жажда днесъ
Отъ Менъ и въ Менъ се ти надѣвай!
Надѣвай (2)
Отъ Менъ и въ Менъ се ти надѣвай!

Гласътъ ти мжченишки чухъ,
Приехъ и твойта жалба мила,
Азъ съмъ великъ Божественъ Духъ
И ще ти дамъ животъ и сила.
И сила (2)
И ще ти дамъ животъ и сила.

Ела, ела и пий отъ Менъ,
О, мило Божие създанье,
Настжпи вечъ послѣденъ день
На всѣка мжка и страданье.
Страданье (2)
На всѣка мжка и страданье.

Изгрѣва день тържественъ

ИЗ-ГРЪ-ВА ве-че день тър-жественъ прѣдречени-я день Бо-

жественъ на дни-тѣ ни - а-де-ма съ свѣт-ли-на го-лѣ-ма

tutti

Елате да жи - вѣ-емъ въ любовьта чу дес на, Е - ла - те

да прие - мемъ, тазъ бла - го-датъ не - бес - на Е - ла - те

да прие - мемъ тазъ благодатъ не-бес-на, що жи-во - та

об - но - вя ва pp и вѣч-но тя го подмладя - ва

Изгрѣва день тържественъ

Изгрѣва вече день тържественъ,
Прѣдречения день Божественъ,
На днитѣ диадема
Съсъ свѣтлина голѣма.

Елате да живѣемъ
Въвъ Любовьта чудесна,
Елате да приемемъ
Тазъ благодатъ небесна, } 2
Що живота обновява
И вѣчно тя го подмладява.

И носи радость за душата,
И прогласява свободата,
И миръ съ любовь прѣсвята
За всички на земята.
Елате да живѣемъ и пр.

О, день прѣкрасенъ, вѣчно благо,
Кому за тебе не е драго?
За всичкитѣ години,
По-скоро обнови ни!
Елате да живѣемъ и пр.

За небесния Царъ.

Tempo di marcia

На прѣдъ, напрѣдъ за слава В'бой за Царя не-бес-ни. Царьтъ на

правда, миръ и лю-бовь. Миръ и лю-бовь, Миръ и любовь, лю-

бовь, любовь. Слава, сла-ва Тебъ подо-ба-ва: Ти си Царь на

правда и миръ, Ти си царь на правда и миръ, Миръ и лю-

бовь Миръ и лю-бовь, Миръ и лю-бовь Миръ и любовь, лю-

бовь, лю-бовь.

За небесния царь.

Напрѣдъ, напрѣдъ за слава
Въ бой за царя небесни,
Царьтъ на правда, миръ и Любовь,
Миръ и Любовь
Миръ и Любовъ
Любовь, Любовь.

Слава, слава Тебъ подобава:
Ти си царь на правда и миръ
Ти си царь на правда и миръ,
Миръ и Любовь,
Миръ и Любовь,
Миръ и Любовь,
Миръ и Любовь,
Любовь, Любовь.

Излѣзълъ е сѣячъ.

Moderato

Из - лѣ-зълъ е сѣ - ячъ да сѣ - е - е Прѣк-

рас - но бла - го новъ жи - вотъ, И сѣ - е Той, и

тихо пѣ - е, Прѣдъ всѣ ки-домъ и всѣ-ки родъ И

домъ и всѣ - ки родъ Без - цѣ-ненъ даръ е любовъ-

та, Кра - си - во чувство о - бичъ-та И бла-го

дѣ - ло ми-лостьта, О - би-ленъ из-воръ мждростьта Без -

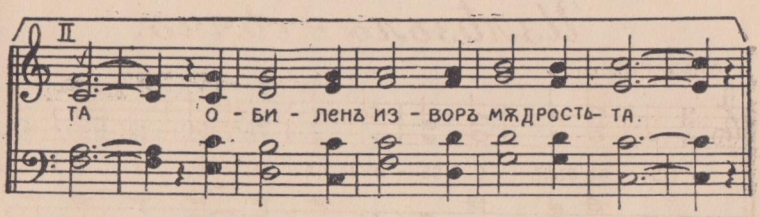

Излѣзълъ е сѣячъ.

Излѣзълъ е сѣячъ да сѣе
Прѣкрасно благо — новъ животъ,
И сѣе той, и тихо пѣе,
Прѣдъ всѣки домъ и всѣки родъ:
Безцѣненъ даръ е любовьта,
Красизо чувство — обичьта;
И благо дѣло — милостьта,
Обиленъ изворъ — мѫдростьта.

—

И който чуе, въ мигъ потръпва
Отъ тоя благъ и милъ напѣвъ,
И просиява, и възкръсва,
И благославя тозъ посѣвъ.
Безцѣненъ даръ е любовьта, и пр.

—

Любовь вселенната облива,
Отъ обичь грѣе всѣка тварь,
Животъ въ живота се прѣлива,
Тукъ нѣма вѣчѣ младъ и старъ.
Безцѣненъ даръ е любовьта, и пр.

Напрѣдъ чада.

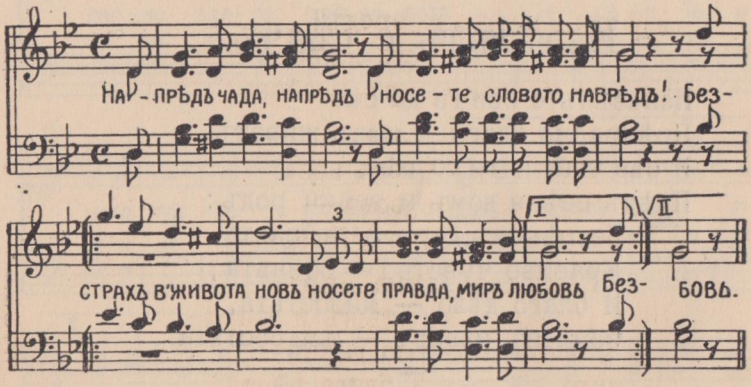

Напрѣдъ, чада.

Напрѣдъ, чада, напрѣдъ,
Носете Словото навредъ!
Безъ страхъ въ живота новъ
Носете правда, Миръ, Любовь!

Отъ новото небе
Спасителтъ ни днесъ зове;
Я, чуйте тоя зовъ —
Носете правда, Миръ, Любовь!

Тукъ долу нѣма миръ,
Неправдата е въ длъжъ и ширъ,
Разсѣйте бързо днесъ
За миръ и правда блага вѣсть!

Напрѣдъ, чада, напрѣдъ,
Носете Словото навредъ!
Безъ страхъ въ живота новъ,
Носете правда, миръ, Любовь!

Великото славословие.

Равнопѣние I Часть

I Стихъ.

Сла́-ва Те-бѣ́, по-ка-за́в-ше му на́мъ свѣ́тъ. Сла́ва в'ви́шнихъ

Бо́-гу, и на-зе-мли́ ми́ръ, в'чело вѣ́-цѣхъ бла го во ле́нї е.

Припѣвъ.

Сла́ва Те-бѣ́ по-каза́в-ше му на́мъ свѣ́тъ, Сла́-ва Те-бѣ́,

по-ка-за́в-ше му на́мъ свѣ́тъ.

II Стихъ

Хва́-лимъ Тя, бла-гос-ло-ви́мъ Тя́, кла-ня-емъ Ти́ ся,

славо-сло́-вимъ Тя́, бла-го-да-ри́мъ Тя́ ве-ли́-ки-я ра́-ди.

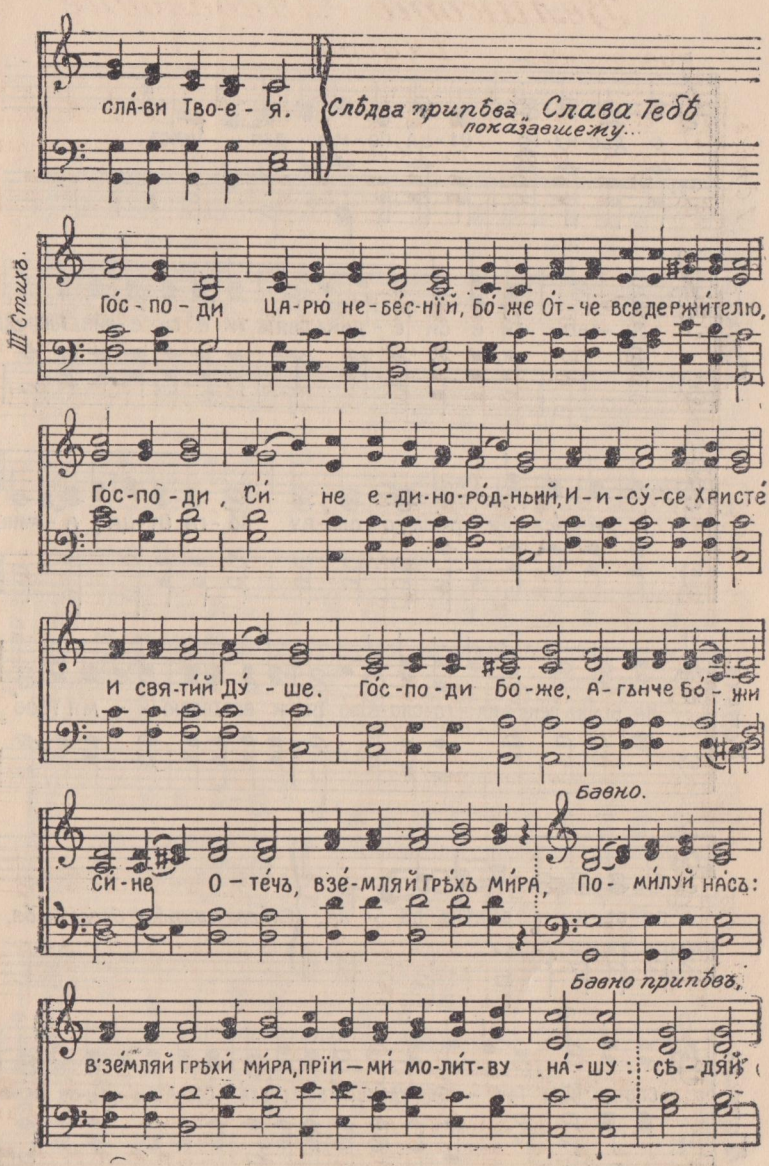
сла́-ви Тво-е-я́.
Слѣдва припѣва „Слава Тебѣ показавшему...
III Стихъ.
Го́с-по-ди Ца-рю́ не-бе́с-нїй, Бо́-же О́т-че вседержи́телю,
Го́с-по-ди, Си́ не е-ди-но-ро́д-ный, И-и-су́-се Христе́
И свя-тий Ду́-ше. Го́с-по-ди Бо́-же, А́-гнче Бо́-жи
Бавно.
Си-не О-те́чъ, взе́-мляй Грѣхъ ми́ра, По-ми́луй на́съ:
Бавно припѣвъ.
В'зе́мляй грѣхи́ ми́ра, прїи-ми́ мо-ли́т-ву на́-шу: сѣ-дяй

о дѣс-ну́-ю От-ца́, по-ми́-луй насъ.

IV стихъ.

Я́-ко ти́ е си́ е-ди́нъ свя́тъ, ти́ е си́ е-ди́нъ Госпо́дъ.

И и-су́съ Хри-сто́съ, во-сла́-ву Бо́-га От-ца́. А-ми́н.

V стихъ.

На вся́къ де́нь бла-го-сло-влю́ тя́, и восхвалю́ и́-мя твое́

во-вѣ́-ки и в' вѣ́къ вѣ́-ка. *Слѣ́два припѣ́ва „Слава Тебѣ́“.*

VI стихъ

Спо-до́-би, Го́с-поди, в' де́нь сей бе́зъ грѣха́ Сохра́-ни-ти-ся на́мъ.

Благослове́нъ е си́, Го́с-по-ди, Бо́же Оте́цъ нашихъ, и хва́лно

про-сла́-вле-но и-мя Тво е́ во-вѣ́-ки, аминъ.

Пѣе се три пѣти съ припѣва.

III стихъ.

Бу ди, Го́с-по-ди ми́лость тво-я́ на на́съ, я-ко-же у-по-

Припѣвъ.

ва́ хомъ на тя́ Благослове́нъ е си́ Го́с-по-ди, на-у-чи-

мя́ оп-рав-да́-ни-емъ тво-и́мъ.

II Часть

I стихъ

Гос-по-ди, прибѣ-жище билъе си! намъ в'родъ и родъ.

Азъ рѣхъ: Господи, по-ми-луй мя, из-цѣ-ли ду-шу мою,

я-ко со-грѣ-шихъ те-бѣ.

II стихъ.

Гос-по-ди, к'те-бѣ при-бѣ-гохъ, на-у-чи мя тво-

ри-ти-во-лю тво-ю я-ко ти е си богъ мой,

III стихъ.

Я-ко у те-бе из-точ-никъ живо-та во свѣтѣ твоемъ

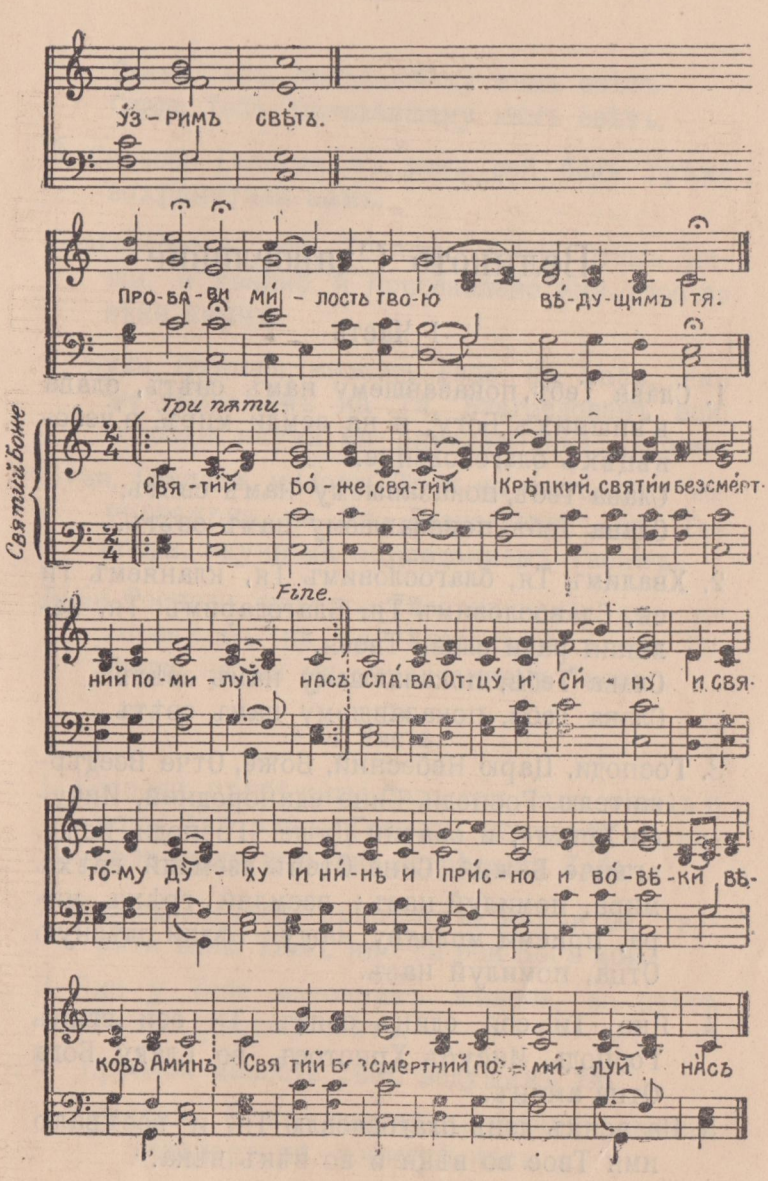
Уз-римъ свѣтъ.
Про-ба-ви ми-лость тво-ю вѣ-ду-щимъ тя.
Три пѣти.
Святій Боже
Свя-тій Бо-же, свя-тій Крѣпкій, святій безсмерт-
Fine.
ній по-ми-луй насъ Сла-ва От-цу и Си-ну и свя-
то-му Ду-ху и ни-нѣ и прис-но и во-вѣ-ки вѣ-
ковъ Аминъ. Свя тій безсмертний по-ми-луй насъ

Великото Славословие

I Часть

1. Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ, слава в'вишнихъ Богу, и на земли миръ, в'человѣцѣхъ благоволение.
   Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ,
   Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ.

2. Хвалимъ Тя, благословимъ Тя, кланяемъ Ти ся, Славословимъ Тя, Благодаримъ Тя, великия ради слави Твоея.
   Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ,
   Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ.

3. Господи, Царю Небесний, Боже, Отче Вседържителю, Господи, Сине единородний, Иисусе Христе, и святий Душе. Господи Боже, агънче Божий, Сине Отечъ вземляй грѣхъ мира, помилуй насъ: вземляй грѣхъ мира, приеми молитву нашу: сѣдяй одѣсную Отца, помилуй насъ.

4. Яко Ти еси единъ святъ, Ти еси единъ Господь, Иисусъ Христосъ, во Славу Бога Отца аминъ.

5. На всякъ день благословлю Тя, и возхвалю имя Твое во вѣки и во вѣкъ вѣка.

Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ.
Слава Тебѣ, показавшему намъ свѣтъ,

6. Сподоби Господи, въ день сей безъ грѣха сохранитися намъ.

Благословенъ еси, Господи, Боже Отецъ наши, и хвално, и прославлено имя Твое во вѣки аминъ.

7. Буди, Господи, милость Твоя на насъ, яко же уповахомъ на Тя. Благословенъ еси. Господи, научи мя оправданиемъ Твоимъ.

Буди, Господи, милость Твоя на насъ, яко же уповахомъ на Тя. Благословенъ еси, Господи, научи мя оправданиемъ Твоимъ.

Буди Господи, милость Твоя на насъ, яко же уповахомъ на Тя. Благословенъ еси, Господи, научи мя оправданиемъ Твоимъ.

II Часть

1. Господи, прибѣжище билъ еси намъ в'родъ и родъ. Азъ рѣхъ: Господи, помилуй мя, изцѣли душу мою, яко согрѣшихъ Тебе.

2. Господи, к'Тебѣ прибѣгохъ, научи мя творити волю Твою, яко Ти еси Богъ мой.

3. Яко у Тебе источникъ живота, во свѣтѣ Твоемъ узримъ свѣтъ.

4. Пробави милость Твою ведущимъ тя.

Святий Боже, святий крѣпкий, святий безсмертний, помилуй насъ.

Святий Боже, святий крѣпкий, святий безсмертний, помилуй насъ.
Святий Боже, святий крѣпкий, святий безсмертний, помилуй насъ.
Слава Отцу и Сину и Святому Духу и нинѣ и присно и во вѣки вѣковъ аминъ.
Святий безсмертний, помилуй насъ.
Святий Боже, святий крѣпкий, святий безсмертний, помилуй насъ.

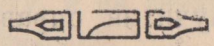

Цѣна 20 лева